

(SORULU CEVAPLI)

AKAİD VE GEREKLERİ

Yazan:

TALHA AKIN

Muhacir Yayınları

www.davetulislam.com
davetulislam@hotmail.com
muhaeiryayinlari@yahoo.com

Muhacir Yayınları: 4

İSTEME ADRESİ
Muhacir Yayınları
www.davetulislam.com

ÖNSÖZ

Allahu tealaya hamdolsun. O'na şükreder, O'ndan yardım diler, O'nun bağışlamasını isteriz. Nefislerimizin şerrinden, kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allahu teala kime hidayet ederse onu saptıracak, kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Şehadet ederim ki Allahu tealadan başka ibadete layık ilah yoktur ve yine şehadet ederim ki Muhammed (a.s), O'nun kulu ve rasuludur.

Bu risaleyi hakkı gördükten sonra, hakkı yaşamak nefislerine zor gelen ya da batıla dalmış olup da gelen hakka karşı kulaklarını tıkayan, kendi savundukları inançlarından bile haberi olmayan, körü körüne birilerini taklid ederek yaşayan, Allahu tealanın dinine sarıldıklarını zannedip de, kendi heva ve heveslerinin hoşuna giden bir dini, ki bu küfür dinidir, din edinen, böylece karanlıklar içerisinde bocalayıp

duran kimselere atfen yazıyorum.

Allahu tealadan dileğim burada yazılanları okuyarak kendi batıl düşüncelerinde ısrar etmez ve bir an önce hakka yönelme gayreti ve arzusuyla hiç tereddüt etmeden hak üzere karar kılar ve hakka ulaşırlar.

Öyle ki hakka şahitlikten ve onun gerçek olduğunu idrak ettikten sonra batılda direnen, hak ehlinin karşısına dikilip batıllarıyla hakka karşı duran ve birilerini terketmemek adına onları taklidde ısrar edererk hakkı yalanlayan ve ondan yüz çeviren kimselerin yalancılardan olduğuna hem bizler Allahu teala katında şahitlik edeceğiz, hem de tüm şahitler şehadet edeceklerdir.

O halde hayat bulan apaçık bir delil sebebiyle hayat bulsun, helak olan da apaçık bir delil sebebiyle helak olsun.

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

Çalışmak bizden, başarı ise Allahu tealedandır.

AKAİD VE İTİKAD

Soru: 1 - Akaid ve itikad ne demektir ve bununla ilgili ayrıntılar nelerdir?

Cevap: Akaid, akide kelimesinin çoğuludur. Akide, akd kökünden türe-miştir. Akd ise düğümlemek, bağlamak anlamına gelir. Buna göre akide, bağ-lanılan, sağlam bir şekilde inanılan, düğüm atmışçasına kesinlikle gönülden kabul edilen şey anlamını taşır.

İtikad kelimesi de akd kökünden türemiş olup; kalpten bağlanma, kesin olarak karar verme, inanma anlamına gelir.

Terim olarak akaid, İslam dininde inanılması ve kalben kabul edilmesi gereken konulara verilen addır. “Akaid” terimiyle kastedilen, iman esaslarıdır.

AKAİDİN KONUSU

Soru: 2 - Akaidin konusu nedir?

Cevap: Akaidin konusu, iman esaslarının tümüdür. İman esasları, altı bölümden oluşur. Allah'ın zatına ve sıfatlarına iman, bu esasların temelini teşkil eder. Bundan sonra diğer esaslar gelir. Bunlar; meleklerle, kitaplara, nebi ve rasullere, ahirete, kaza ve kadere imandır.

AKAİDİN GAYESİ:

Soru: 3 - Akaidin gayesi nedir?

Cevap: Akaidin gayesi:

1 - İnsanın kalbine, onun yaratılış ve fitratına, saf ve temiz tabiatına en uygun olan imanı yerleştirmek.

2 - Allahu tealanın varlığını, birliğini (ki bu

O' nun ibadetlerde ortağı olmamasıdır), tüm insanlara duyurmak, anlatmak ve kalplere yerleştirmek.

3 - Bütün insanları tevhid inancı etrafında birleştirmek.

Böylece Akaid, insanı inançsızlık, inkar, şüphe ve tereddütlerden kurtararak manevi yönden güçlü ve huzurlu yapmak ister. İnsan sağlam ve hurefelerden uzak bir akide sayesinde dünya ve ahiret mutluluğuna erişir.

İNSANA İLK GEREKLİ OLAN:

Soru: 4 - İnsana ilk olarak ne gereklidir?

Cevap: İnsana önce akide (iman) gereklidir. O bakımdan, Kur'anı Kerimden "Yaratan Rabb'ımın adı ile oku" ayetinin dışında ilk önce nazil olan ayetler, iman (Akaid) ile ilgili ayetlerdir. Amelle ilgili ayetler daha sonra gelir.

MÜSLÜMAN OLMAK İÇİN GEREKLİ OLAN

Soru: 5 - Bir kimsenin müslüman olması için ilk olarak gereken nedir?

Cevap: Bir kişinin Müslüman olması için ilk önce La ilahe illallah kelime-i tevhidin gerekliliğine iman etmesi gerekir, amel (namaz, oruç, zekat...) sonra gelir.

Akide ve iman olmadan amel, bir değer taşımaz; fakat amelsiz akide değer taşır. Temelsiz bina düşünülemeyeceği gibi akidesiz diğer İslami meseleler de düşünülemez.

İMAN NEDİR?

Soru: 6 - İman nedir? Bununla ilgili ayrıntılar nelerdir?

Cevap: İman:

Lügat anlamı; bir şeye kesin olarak inanmaktır.

Şer'i manası; Allahu teala katından haber verilen şeylere; ki bunlar Allahu tealanın varlığına, birliğine, O'ndan başka ibadete layık hiçbir ilah olmadığına ve Muhammed (s.a.s)'in O'nun kulu ve rasulu olduğuna, meleklerle, kitaplara, rasullere, ahiret gününe, kaderin hayır ve şerrine kesin bir şekilde, şek ve şüphe etmeksizin kalple tasdik, dille ikrar ederek inanmaktır.

Daha değişik bir ifadeyle iman; Kur'an ve sahih sünnette zikredilen ve inanılması gereken şeyleri şeksiz şüphesiz bir şekilde kesin olarak

kalple tasdik, dille ikrar etmek, bu bildirilen şeyler gereğince amel edip bu şeylerin aksine hareket etmemek ve bu şeyleri bozacak hareketlerde bulunmamaktır. Allahu tealanın istediği manadaki iman ancak bu şekilde geçerli olur. İmanın rükunları ise 6 tanedir. Bunlar:

a) Allahu tealaya İman: Maalesef insanlar Allahu tealaya iman denilince sadece O'nun Rab oluşu yönüyle O'na iman etmek gerektiğine inanıyorlar. Oysa Allahu tealaya, sadece Rab yani; yaratıcı, rızık verici, öldüren, diriltten olması yönüyle değil, ilah yani; tüm ibadetleri hak etmesi yönüyle, yüce isim ve sıfatlara sahip olması, bu sebeple O'nun eşi, dengi, benzeri olmaması, yine O'na ait hak, sıfat ve yetkilerin O'ndan başkasına veya başkalarına verilmemesi yönüyle bir bütün olarak inanmak gerekir.

O Allahu teala ki, O'nun isim ve sıfatları kemal sıfatlardır. O'nun varlığı hiçbir mahlukunki-

ne benzemez. O tektir. Fakat bu teklik sayı yönüyle değil, eşi, ortağı, dengi ve benzeri olmaması yönüyle tekliktir. O'nun tekliği sahip olduğu hak, sıfat ve yetkilerin sadece kendisine verilmesi yönüyle tekliktir. Öyle ki; tüm mahlukatın yegane yaratıcısı, sahibi, rızık vericisi, terbiye edicisi O olduğu gibi, yarattıkları üzerinde tasarruf hakkına sahip olan, onların yaşamlarını düzenleyici emir ve yasakları bildiren yegane teşri (kanun koyma) mercii, göklerde ve yerde kanunlarına tabi olup hükmüne teslimiyet gösterilmeye layık yegane varlık yine O'dur. İbadet ve itaat yalnız O'nun hakkıdır.

b) Meleklerle İman: Melekler nurdan yaratılmış ve kendilerinde erkeklik ya da dişilik gibi herhangi bir cinsiyet bulunmayan, isyan ve haramdan uzak olarak her an Rabbi Zü'l Celal'e ibadet ve itaat eden kullardır. Meleklerin varlığı duyu organlarıyla algılanmayan gaybi gerçeklerden olduğu için bunlara iman ancak Kur'an'da ve sünnette bildirildiği şekliyle olmalıdır. Herbiri

ayrı bir işlevi yerine getiren ve İslam'ın bildirdiği gerçeği ifade eden meleklerle sahih yolla adı bildirilenlere adı ile, diğerlerine de toplu olarak iman mutlaka gerekmektedir.

c) Kitaplara İman: Allahu teala insanların tevhid inancından uzaklaşıp O'na'shirk koşturaya başladığı dönemlerde gönderdiği rasullerden bazılarına; onları tevhide çağırın, Rablerini anlatan ve onların hayatlarını düzenleyici hükümler kapsayan kitap ve sahifeler indirmiştir. Bu kitap ve sahifeler, Allahu teala katından rasullere bildirilen vahyi içermektedir. Bunların her biri sadece gönderildiği kavim için geçerli olmasına rağmen en son olarak indirilen ve en mükemmel şeriatı içeren semavi kitap Kur'an böyle değildir. Onun vaazettiği hükümler, kanunlar ve yasalar kıyame-te kadar her çağ ve yerde insanların hayat pratiğini şekillendirmesi gereken yegane ilahi sistemdir. Kur'an'dan önce indirilmiş olan kitaplar ise, şahsi ve maddi ihtirasları ile hareket eden din adamlarınca (!...) tahrif edildiği ve içine insan sözü

karıştırılarak, ilahi hakikatler, beşeri fikir, düşünce ve yalanlarla değiştirildiğinden günümüze, Allah katından indirildiği andaki saflığı ile ulaşmamış ve Rabbi Zü'l Celal'in bizzat koruması altındaki Kur'an, bu tahrif edilmiş kitapların batılığını isbat ederek, yürürlükten kaldırmıştır. Buna rağmen, günümüzde muharref haldeki Zebur, Tevrat ve İncil gibi Kur'an'da ve hadislerde adı bildirilenlere ismi ile, bildirilmeyenlere ise genel olarak imanı ki bu iman tahrif edilmeden önceki hallerinin Allah katından indirilmiş olduğuna imandır evet, işte bu imanı Kur'an, İslam inancının bir gereği saymıştır.

d) Nebi Ve Rasullere İman: Tevhidi unutup “Sadece Allah’a İbadet” inancından uzaklaşarak, O’na ibadet ve itaatte şirk koşmaya başladıklarında insanları uyarmak, sahte ilah ve tağutları reddedip sadece Rabbi Zü'l Celal’e yönelmeye davet etmek, Allahu tealanın dini olan La ilahe illallah davasını yüklenmek ve bu hakikati Allah'ın iz-

niyle insanların akıllarına, kalplerine ve sosyal yaşantılarına nakşetmek, bu davaya inananları müjdelemek, kafirleri ise korkutmak üzere Allahu teala tarafından görevlendirilen ve yine O'nun katından desteklenen Allahu tealanın seçkin kullarıdır, rasuller. Çağı ve yeri ne olursa olsun her rasulün getirdiği ortak davet “La ilahe illallah” ve o seçkin şahsiyetlerin ortak ismi ise “Müslüman”dır. Nuh, İbrahim, İsa, Musa, Yusuf, Lut, Hud, Davud, Muhammed ve adı kitapta ve hadislerde zikredilen veya zikredilmeyen bütün rasul ve nebiler müslüman idi ve tabi oldukları dava, La ilahe illallah davası, yani; teşri (kanun koyma) insan hayatını yönlendirici emir ve yasaklar bildirme, ibadet ve itaat edilme hakkını sadece Allah’a verme, O’ndan başka bu haklara sahip olduğunu iddia eden sahte ilah ve tağutları reddetmekti. İşte bu davayı yüklenmiş olan ve sahih yolla ismi bildirilen nebi ve rasullere ismiyle, ismi bildi-rilmeyenlere ise genel olarak iman, imanın önemli bir şartıdır.

e) Ahiret Gününe İman: Ölümden sonra berzah (kıyamete kadar olan zaman ve bu sürede olan olaylar) hesap, mizan, cennet, cehennem, kabirde azap veya mükafat, amellerine karşılık azab ya da mükafat göreceklerin acı veya lezzeti beden ve ruhları ile duyacaklarına ve tüm bunların temelini oluşturan öldükten sonra dirilmeye imandır.

f) Kaderin, Hayır Ve Şerrin Allahu tealadan Olduğuna İman Etmek: Kadere imanın Allahu teala katında geçerli olabilmesi için şu dört şeye seksiz şüphesiz iman etmek gerekir.

a)Allahu tealann ezeli ilmine iman etmektir. Allahu teala ezeli ilmiyle ne olacağını bildi ve bu ezeli ilmiyle bildiği şeyleri yazdı.

b) Allahu tealanın olmasını dilediği şeyin mutlaka olacağına, olmamasını dilediği şeyin mutlaka olmayacağına, gökte ve yerde meydana gelen bütün hareket ve sessizliklerin Allahu tealanın

izniyle olduğuna iman etmek.

c) Allahu tealanın bütün mahlukatı yarattığına ve kainatın içindeki herşeyin Allahu tealanın yaratmasıyla ve takdiriyle meydana geldiğine iman etmek.

d)Kendisine isabet eden şerrin kendisinden başkasına isabet edebileceği halde kendisine isabet ettiğini zannetmemek. Veya kendisine isabet eden hayrın bir tesadüf sonucu kendisine isabet ettiğine inanmamak.

İNSANLARIN İMAN KONUSUNDA SINIFLANDIRILMASI

Soru: 7 - İman bakımından insanların sınıflandırılması nasıldır?

Cevap: İman bakımından insanlar üçe ayrılırlar:

1 – Mü'min: İslam dininin iman ve itikad esaslarını gerçekten kalben tasdik edip dili ile söyleye (ikrar eden) ve amelleriyle de bunu ortaya koyan kimsedir. Bu kimse hem Allahu teala katında hem de mü'minler katında iman ehlidir.

Şayet amelleriye ortaya koyma imkanı bulamamış, fakat sadece kalbiyle iman etmiş ise bu kimse de ancak Allahu teala katında mü'min, mü'minler nazarında zahirde görülen durumuna ve tabi olduğu topluma göre hüküm alır.

2 - Kafir: İslam dininin iman esaslarına inanmayan, Muhammed (a.s)'in risaletini reddeden veya kabul etmeyen ve Kur'an ve sünnette bildirilen iman edilmesi gereken meseleleri gerek bilecek, gerek yalanlayarak gerek inat ederek, gerek

yüz çevirerek, gerek kibirlenerek, gerek cahili olarak ve gerekse başkalarını taklid ederek bozan kimselere denir. Bu kimselerin bu yaptıklarına küfür ismi verilir. Müşrik olan, mürted olan, zındık olan kimseler de aynı zaman da kafirdirler.

Müşrik olan kimseler; Allahu tealaya ibadette ortak koşanlardır. Putperestler, Mecusiler, Yahudiler, hristiyanlar, demokratlar, laikler, komunistler, faşistler, particiler, şeyhleri aracı edinenler gibi....

3 - Münafık: Müslümanların arasında dili ile inandığını söylediği halde kalbi ile İslam dininin iman esaslarına inanmayan kimsedir. Bunların yaptığı bu işe nifak denir. Böyle kimseler dış görünüş itibariyle mü'mindirler, fakat bunlar kalben kafirdirler. Bu kimseler kafirlerin en şerlileridir, bundan dolayı cehennemde azabı hak etmeleri sebebiyle diğer kafirlerden daha şiddetli azaba maruz kalacaklardır.

İşte insanların iman konusunda sınıflandırılmaları böyledir. Ve bu sınıflandırma Allahu teala ve rasulünün Kur'an ve sünnette bildirdikleri hükümlere göre yapılmıştır. Böylece insanlara hüküm verirken yine Kur'an ve sünnette bildirildiği şekliyle hüküm verilir. Dolayısıyla Kur'an ve sünnete göre mü'minin tarifine uyan kimseye mü'min, kafir ve müşrikin tarifine uyan kimseye kafir ve müşrik, münafığın tarifine uyan kimseye de münafık sıfatı verilir, tabi eğer ki nifakını dışarıya vurmuşsa...

Her kim Allahu teala ve Rasulünün insanlar hakkında vermiş oldukları bu hükümleri, hak eden kimselere vermezse, işte o kimse Allahu teala ve rasulünün bildirdiğini beğenmemiş ve inkar etmiştir. Dolayısıyla o kimse kafir olur. Çünkü Allahu teala ve rasulünün mü'min dediğine kafir demek veya kafir dediğine mü'min demek Allahu teala ve rasulünün bu konuda bildir-diği hükmü beğenmemek, reddetmektir. Vele ki

kişi diliyle reddettiğini söylemese bile bunu ameliyle ortaya koymuşsa o kimse küfrü hak etmiştir.

İMAN VE KÜFÜR İLİşKİSİ

Soru: 8 - İman ve küfür arasındaki ilişki nedir?

Cevap: İman ve küfür birbirinin zıddı iki kavramdır. İman, inanmak, tasdik etmek, kabul etmek anlamına gelirken; küfür, inkar etmek, kabul etmemek anlamına gelir.

İman, “Kelime-i şahadet” denilen birkaç kelimeyi, o kelimelerin manasını bilerek tasdik ve ikrar ederek söylemekle olduğu gibi, küfür de imana ters düşecek, inkar sayılacak bir inanışa sahip olmak, bu manada bir söz söylemek veya bu anlamda bir davranışta bulunmakla olur. Diğer bir ifadeyle küfür, imanı bir çırpıda sıfırlayan, yok eden bir kavramdır.

Bu bakımdan her Müslüman, imanını zede-

yecek, tehlikeye düşürecek hatta bozacak inanış, söz ve davranışlardan kendini korumalıdır. İmansız amelin de bir kıymeti olmaz. Zira iman, amellerin geçerlilik damgasıdır. İman olmayınca ömür boyu yapılan bütün iyi ameller geçersiz kalır. İmansız olarak ahirete giden kişi ebediyen cehennemde kalır. O yüzden her mü'min, ömrünün sonuna kadar imanını muhafaza etmeli ve ahirete iman ile gitmek için çabalamalıdır.

Bunu yapabilmek için de imanı bozabilecek şeyleri iyi bilmek gerekir. Kişi zararlı şeyleri bilirse korunabilir. Bilinmeyen zararlardan korunmak mümkün olmaz.

KÜFRÜ GEREKTİREN MESELELER

Soru: 9 - Küfrü gerektiren başlıca meseleler nelerdir?

Cevap: Küfrü gerektiren başlıca meseleler şunlardır:

1 – Kur'an ve sünnet naslarını reddetmek, inanamamak küfürdür.

İman bir bütündür. Dolayısıyla inanılacak şeylerden birini inkar, tamamını inkar demek olur.

2 - İster büyük, ister küçük olsun, haramı helal saymak, küfürdür. Mesela faizi helal saymak, onu kendi alın terinin karşılığı görme gibi bahanelerle zararsız kabul etmek, küfürdür.

3 – Allahu tealanın rahmetinden ümidi kesmek, küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“...Hakikat şudur ki, kafirler güruhundan başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez.”
(Yusuf: 87)

4 – Allaha tealanın azabından, yani kendisine azap etmeyeceğinden emin olmak, küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“...Allah’ın tuzağından emin mi oldular. Fakat ziyana uğrayan topluluktan başkası, Allah’ın mühlet vermesinden emin olmaz.”

(A’raf: 99)

5 - Gaybten haber verdiğini iddia etmek, iddia eden kimselerin (şeyh geçinenlerin, kahinlerin, falcıların) sözlerini tasdik etmek inanmak, küfürdür. Çünkü gelecekte ne olacağını ve kalplerden geçeni bilmek ancak Allahu tealaya mahsustur. Bazı insanlar cinlerden haber alarak gelecekte nelerin olacağını, kişilerin başına nelerin geleceğini bildiklerini iddia ederler.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“De ki: Göklerde ve yerde Allah’tan başka kimse gaybı bilmez...”

(Neml: 65)

Rasulullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

“Kim, bir kahine (veya gaybten haber verene) gelir ve onun söylediklerini tasdik ederse;

Allahu tealanın, Muhammed'e indirmiş olduklarını inkar ile küfre girmiş olur."

(Müslim, Ebu Davud)

6 – Allahu tealaya ibadette ortak koşmak şirk-tir, küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

"Allah kendisine ortak koşulmasını asla ba-ğışlamaz. Bundan başkasını dilediğine bağış-lar. Allah'a şirk koşan apaçık bir şekilde sap-mıştır."

(Nisa: 116)

7 – Allahu teala ile arasında aracılar tayin et-mek, onlara bel bağlamak, onlardan medet um-mak, onları yardımına çağırarak şirk-tir, küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

"İyi bilinmelidir ki halis din Allah'ındır. Allah'ı bırakıp Allah'tan başka dostlar edi-nenler: "Bunlara bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz" derler. Allah

aralarında ayrılığa düştükleri şeylerde hük-münü verecektir. Allah yalancı ve kafir olan kimseyi hidayete erdirmez.”

(Zümer: 3)

8 – Allahu teala ve rasulünün müşrik ve kafir olarak isimlendirdiği kimseleri müşrik ve kafir olarak isimlendirmemek, onların müslüman olduklarını söylemek, onları yakın dostlar edinmek.

9 – Allahu tealanın kitabından ve rasulünün sünnetinden bir şeyi sevmemek veya beğenmemek. Bununla kişi amel ediyor olsa bile kafirdir.

Örneğin; hırsızın elinin kesilmesinin doğru olmadığına inanmamak gibi. Kişi bu hükmü uygulasa bile, bu hükme karşı içinde bir sıkıntı ve sevmeme var ise bu küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Hayır. Rabbine andolsun ki aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin etmedikçe, sonra haklarında verdiği hükümden dolayı

kalplerinde bir sıkıntı duymadan kabul etmedikçe iman etmiş olmazlar.”

(Nisa: 65)

10 - Kitap ve sünneti zahirlerinden vazgeçip batın ehlinin iddia ettiği batini manalara sapmak. Kur'an ve sünnetin manası gizlidir bunu ancak üstat bilir, demek gibi.

(Nesefi Akaidi /211)

11 - Şeriatla, dinle alay etmek ve sövmek, küfürdür. Çünkü bu hal, onun inanmadığını gösterir.

(Nesefi Akaidi /211)

Allahu teala bu konuda şöyle buyuruyor:

“Onlara soracak olursan: “Andolsun eğlenip oynuyorduk” diyecekler. De ki: Allah’la, ayetleriyle ve rasulüyle mi alay ediyorsunuz? Doğrusu siz iman ettikten sonra kafir oldunuz.”

(Tevbe: 65-66)

12 – Allahu tealanın indirdiği hükümlerle hükmetmemek küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Kim Allahu tealanın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir.”

(Maide: 44)

13 – Hüküm verme yetkisini sadece Allahu tealaya vermemek küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Hüküm vermek yalnız Allah’a aittir. Kendisinden başkasına değil, yalnız O’na kulluk etmenizi emretti. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.”

(Yusuf: 40)

14 – Rasulullah (s.a.s)’a sövmek, onun sünnetini küçümsemek, ona kara derili demek küfürdür.

15 – Rafizilerin dediği gibi Cibrail, Aliye gidecekken yanlışlıkla vahyi Muhammed (s.a.s)’e götürdü demek, küfürdür.

16 - “Kur’anın her dediğini yapacak olursak ekmek yiyemeyiz” demek veya böyle inanmak küfürdür. Bu söz, itikatsizliğin ve Allahu tealaya güvensizliğin açık bir ifadesidir. Kur’an’ın bir kısmını kabul edip bir kısmını kabul etmemektir.

17 – Bir müslümana sövmek amaçlı değil de imanı kastederek küfür isnad etmek küfürdür. Çünkü bu durumda Allahu Tealanın iman olarak isimlendirdiğini küfür olarak isimlendirmiş olur.

18 – İslam’ın emirlerinden olan namaz, zekat, hac, oruç ve diğer farizaları inkar etmek, beğenmemek küfürdür.

19 – İslam’ın haram kıldığı amellerin işlenebileceğini söylemek veya bunda bir mahsur görmemek veya işlenmesi için yollar açmak küfürdür.

20 – Haram bir ameli besmele çekerek işlemek küfürdür. Örneğin; içki içerken, zina ederken

besmele çekmek gibi.

21 – Allahu tealanın kelamına (Kur’ana) mah-luk demek, küfürdür.

22 – Sihir yapmak, büyü yapmak, karı kocanın arasını ayırıcı şeyler yapmak küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Şeytanların Süleymanın mülkü hakkında söylediklerine tabi oldular. Oysa Süleyman kafir olmamıştı. Fakat insanlara sihri öğreten şeytanlar kafir olmuşlardı....” (Bakara: 102)

23 – Kafirleri dost edinmek, Müslümanlara karşı onları desteklemek küfürdür.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Ey iman edenler! Yahudi ve hristiyanları dostlar edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dostlar edinirse o da onlardandır. Allah zalim olan kimseleri hidayete erdirmez.” (Maide: 51)

24 – İslam’dan başka bir dine yönelmek ya da bir din edinmek.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Her kim İslam’dan başka bir dine yönelirse o, ondan kabul edilmeyecektir. İşte o, ahirette de kaybedenlerden olacaktır.”

(Ali İmran: 85)

25 – Allahu tealanın dininden bir şey sevmek, beğenmemek ve öğrenmemek sebebiyle yüz çevirmek.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatılıp da ondan yüz çevirenden daha zalim kim vardır? Şüphesiz suçlulardan öç alacağız.” (Secde: 22)

26 – Abdestsiz, gusulsüz ve necasetten teharetsiz namaz kılınabileceğine inanmak ve bu şekilde amel etmek küfürdür.

27 – Ka’be’den başka bir yere yönelerek na-

maz kılmanın caiz olduğuna inanmak ve bu şekilde amel etmek küfürdür.

28 – Gayri Müslimlerin bayramlarını kutlamak, o günde yaptıkları yemeği pişirmek, onların derneklerine, partilerine, meclislerine üye olmak, onları bu konularda desteklemek, insanları bu gibi amellere teşvik etmek küfürdür.

29 – Allahu tealanın ayetlerinin alay edildiği, onlara saldırıldığı bir yerde kafirlerle birlikte oturmak, onların yaptıklarına ses çıkarmamak, onların yaptıklarına gülmek, onları bu konularda desteklemek küfürdür. Dinde küfre rıza küfürdür, kaidesi vardır.

30 Gayri Müslimlerin dini alametleri sayılan şeyleri giymek, din adamlarının giysilerini, şapkalarını giymek, haç takmak, zunnar takmak küfürdür.

31 – Nebi ve rasullüğü ittifakla sabit olmuş kimselere sövmek, küfürdür.

32 – Allahu tealaya sövmek küfürdür.

33 – Kur'an'ı kerimi veya hadisi şerifi çöpe atmak, üstlerine bilerek basmak küfürdür.

34 – Güneşe, aya veya bunlar gibi canlı ya da cansız varlıklara ibadet etmek, boyun eğmek, saygı duymak, secde yapmak küfürdür.

35 – Müslümanlara karşı kafirlerin safında savaşmak küfürdür.

36 – Kur'an'ın tümünü veya bir kısmını hatta Kur'an'dan olduğu icma ile sabit olan bir harfini bile inkar etmek küfürdür.

37 – Allahu tealanın varlığını inkar etmek küfürdür.

38 – Allahu tealanın bir şeyi sebepsiz ve hikmetsiz yarattığına veya yaratabileceğine inanmak küfürdür.

39 – Allahu tealanın küfre rızası olduğuna inanmak küfürdür.

40 – Allahu tealanın var dediğine yok diyen, yok dediğine var diye inanmak veya böyle söylemek küfürdür.

41 – Alemin ezeli ve ebedi olduğuna inanmak veya bunda şüphe etmek küfürdür.

42 – Allahu teala bunu bana emretse de yapmam demek küfürdür.

43 – Ruhların bir canlıdan diğer canlıya geçtiğine (Reenkarnasyona) inanmak küfürdür.

44 – Kur'an'ın Allahu teala katından olmadığına inanmak küfürdür.

45 – Muhammed (a.s)'ın yalancı olduğuna inanmak küfürdür.

46 – Ali (r.a)'nin ilah ya da rasul olduğuna

inanmak küfürdür.

47 – Kur'an'ın her asır ve zamanda uygulanamayacağını söylemek veya böyle inanmak küfürdür.

48 – Allahu teelayı dünya gözüyle gördüğünü söylemek veya böyle inanmak küfürdür.

49 – Kur'an'ın eksik olduğuna, Rasulullah (s.a.s)'ın Kur'an'dan bazı şeyleri açıklamayıp gizlediğine inanmak veya böyle söylemek küfürdür.

50 – Kiliseler, havralar ve sinagogların Allah'ın evi olduğuna ve orada Allah'a ibadet edildiğine inanmak küfürdür.

KELİMEİ TEVHİD VE KELİMEİ ŞHADET

Soru: 10 - Müslüman olmak isteyen kimse

kelimei tevhid veya kelimei şehadet getirmekle nasıl Müslüman olur?

Cevap: Öncelikle kelimei tevhid ve kelimei şehadetin ne olduğu üzerinde duralım. Bunlar birer sözdür.

Kelimei tevhid: La ilahe illallah Muhammedun Rasulullah

Kelimei Şehadet: Eşhedu en la ilahe illallah ve eşhedu enne Muhammeden Abduhu ve Rasuluh.

İşte bu kelimeler insanın Müslüman veya kafir olduğunu ortaya koyan kelimelerdir.

Fakat bu kelimelerin bir kimsenin Müslümanlığını ve kafirliğini ortaya koyması bu kelimelerin sadece söz olarak söylenmesinden ibaret değildir. Eğer böyle olsaydı herkes bu sözü söylemekten geri kalmazdı.

O halde bu sözlerde ne var ki “Kelimei Tevhid” (**Tevhid** Kelimesi) veya “Kelimei

Şehadet (Şehadet kelimesi)” diye isimlendirilmiş-tir?

O halde Tevhid nedir? Şehadet etmek ne demektir?

Tevhid: Vahhade kökünden türemiş bir kelimedir ve birlemek demektir.

Öyleyse neyi ve nasıl birlemek gerekir?

Bu sorunun cevabı Kelime-i Tevhid’in kendisinde verilmiştir. Zira bu kelimedeyi neyin ve nasıl birleneceği açıkça belirtilmiştir. Dolayısıyla bu sözü söyleyen kimse neyi ve nasıl birleyeceğini bilmesi için bu kelimenin ihtiva ettiği mananın teferruatını iyice öğrenmesi gerekir.

Aynı şekilde şehadet kelimesine gelelim:

Şehadet: Şehide kelimesinden türemiş bir kelime olup ‘bildi’, ‘şahit oldu’ manasına gelir.

Öyleyse neye ve nasıl şahit olunacak? Veya

neyi ve nasıl bilmek gerekecek?

İşte bu soruların cevabı da kelime-i şهادette verilmektedir.

Öyleyse Tevhid etmek ve şهادet etmek konusunu içeren kelimelerde ne manalar var?

a) La: Hayır, kabul etmiyorum, reddediyorum, tanımıyorum, inkar ediyorum, yalanlıyorum, uzaklaşıyorum, sevmiyorum, itaat etmiyorum, beğenmiyorum, boyun eğmiyorum, küçüklenmiyorum manasında hayır...

b) İlahe: İbadet edilen, boyun eğilen, kendisine sevgi gösterilen, kendisine saygı duyulan, önünde boyun eğilen, kayıtsız şartsız itaat edilen, kendisinin önünde küçüklenilen, kendisinin zatı için sevildiği, hükümlerine teslimiyet gösterildiği, haram ve helaller konusunda kendisine uyulduğu, bir şeye iyi veya kötü demesi konusunda kendisinin dinlenildiği, kendisinden hesap sorulmayan, kendisinin dilediğine hesap sorduğu bir varlık.

c) İlla: Ancak, sadece, tek olarak, bir tek, sadece ve sadece...

d) Allah: Yüce yaratıcımız, bir tek ilahımız olan zati barinin en yüce ismi. İbadet edilmeyi, boyun eğilmeyi, zatı için sevgi gösterilmeyi, kendisine saygı duyulmayı, önünde boyun eğilmeyi, kayıtsız şartsız itaat edilmeyi, kendisinin önünde küçüklenilmeyi, kendisinin zatı için sevilmeyi, hükümlerine teslimiyet gösterilmeyi, haram ve helaller konusunda kendisine uyulmayı, bir şeye iyi veya kötü demesi konusunda kendisinin dinlenilmeyi, kendisinden hesap sorulmayıp kendisinin dilediğine hesap sormayı hak eden en yüce ilah.

Her kim bu hakları kendisinde görürse işte o, reddedilmesi gereken sahte bir ilah ve Allahu tealaya karşı haddini aşmış bir taguttur.

İşte bu tagutları ve sahte ilahları her yönüyle reddediyor, sadece ve sadece Allahu teala 'ı bir tek ilah kabul ediyorum.

İşte bu “Kelime-i tevhidin” ifade ettiği manadır.

Kelime-i şehadet ise, aynı manaları ifade etmekte olup, ben bütün bunları bilerek, bunlara şahit olarak bu kelimeyi söylüyor, kabul ediyor ve gerekleriyle amel ediyorum.

İşte kelime-i tevhid ve kelime-i şehadet bundan ibarettir.

KELİMEİ TEVHİDİN ÖZELLİK VE İÇERİĞİ

Soru: 11 - La ilahe illallah kelime-i tevhidinin özellikleri ve içeriği nedir?

Cevap: Rasullerin ve son Rasul Muhammed (a.s)’in çağrısı olan La ilahe illallah tevhidi rasullerin tebliğ ettiği ve insanlara açıkladıkları şekliyle olan bir davettir ve bu davetin özellikleri şöyledir:

a) Allahu tealadan başka ibadet edilen sahte ilahları reddetmek gerekir. O halde bu reddin

gerçekleşmesi için mutlak olarak Allahu tealadan başka sahte ilahların neler olduğu çok iyi bilinmelidir. Çünkü bilinmeyen bir şeyin reddi mümkün değildir.

b) Bir tek ibadet edilen Allahu teala olmalıdır.

c) Ne Allahu teala ile birlikte, ne de Allahu tealadan başkalarına ibadet ve ibadeti gerektiren ameller yapılmamalıdır.

d) Tevhid inancı tagutları reddi gerektirir.

e) Tevhid inancı tagutları reddetmeyenleri reddi gerektirir.

f) Tevhid inancı, sadece Müslümanları dost edinip kafirleri dost edinmemeyi gerektirir.

g) Tevhid inancı, kulları kulluktan kurtarıp sadece Allahu tealaya iman etmeye daveti gerektirir.

h) Tevhid inancı, Allahu tealanın tüm emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmayı gerektirir.

ı) Tevhid inancı Allahu tealanın rasulüne uymayı gerektirir.

i) Tevhid inancı bid'atlerden, körü körüne taklidden uzak kalmayı gerektirir.

j) Tevhid inancı şirkin, küfrün her çeşidinden uzak kalmayı gerektirir.

k) Tevhid inancı Allahu tealanın isimlerinde, sıfatlarında, uluhiyyetinde ve rububiyyetinde birlenmeyi gerektirir.

l) Allahu teelayı birlemek, sayı yönüyle değil, eşi, dengi, benzeri olmaması, O'na ait hak, sıfat ve yetkilerin başkalarına verilmemesi ve ibadetlerin sadece kendisine yapılması yönüyle birlemektir.

m) Tevhid inancı, Allahu tealadan başkasına veya Allahu teala ile birlikte bir başkasına ibadeti yapanların müşrik ve kafir olduğunu belirtmektedir.

n) Tevhid inancı kafirleri kafir olarak bilmeyenleri ve onlara kafir hükmünü vermeyenleri kafir saymak gerektiğini belirtmektedir.

o) Tevhid inancı, Allahu tealanın haramını, helal, helalini haram yapanların kafir olduğunu, bunlara itaat edenlerin de kafir ve müşrik olduğunu belirtmektedir.

ö) Tevhid inancı, hakka karşı kibirlenen, hak konusunda cahil olan, hakka karşı inad eden, hak gelmişken onu yalanlayan, haktan yüz çeviren kimselerin de kafir olduklarını belirtmektedir.

p) Tevhid inancı Allahu tealanın diniyle, ceza ve mükafat olarak bildirdikleriyle alay edenlerin kafir olduğunu bildirmektedir.

r) Tevhid inancı İslam'dan başka din edinenlerin kafir olduğunu bildirmektedir.

s) Tevhid inancı Allahu tealaya ulaşmak için vesileler edinen, Allahu tealadan başkalarına Allahu tealaya ait olan sıfat, hak ve yetkileri verenlerin müşrik ve kafirler olduklarını belirtmektedir.

ş) Tevhid inancı sihirbazlık, falcılık, büyücülük yapanların kafir olduğunu, bunlara kafir demeyenlerin de kafir olduğunu belirtmektedir.

KELİMEİ TEVHİDİN MUHATABLARINA SESLENİŞ

Soru: 12 - Tevhid davetinin günümüzde doğru

olarak anlaşılması için onun muhatabı olanlara bu kelimeyi izah etme ne şekilde olmalıdır?

Cevap: Tüm rasullerin ve son rasul Muhammed (a.s)’in getirdiği tevhid davetinin günümüzde de anlaşılması için insanların anlayacağı şekliyle meseleyi izah etmek gerekir. Eğer ki tevhid davetinin günümüzde anlaşılmasının zor olduğunu iddia edenler var ise bu durumda böyle kimse-ler:

a) Allahu tealanın gönderdiği tevhidden tamamen habersiz bir zır cahil,

b) Bu kişi tevhidi bilen, fakat bilerek saptıran bir saptırıcı

c) Bu kişi tevhidden bazı şeyleri duymuş olmasına rağmen, bir takım taklid ettiği veya peşinde gittiği saptırıcılara kulak veren ve şuursuzca ve akılsızca hareket eden bir kimsedir.

Zira İslam’a gerçek manada bağlanmış olan mü’mîn bir insan la ilahe illallah davetinin her

çağ ve mekanda anlaşılır olduğu hususunda asla şüpheye, inkara ve teville kaçmaz. Bu durumda olan kimseler ancak gözleri kör, kulakları sağır ve kalpleri kilitlenmiş kimselerdir. Böylelerinin kalplerine, bu şekilde devam ettikleri müddetçe ne iman girer, ne de küfür oradan çıkar.

Tevhid davetinin muhataplarına şunları izah eder ve akabinde sorarız:

a) La ilahe illallah tevhidi Allahu tealanın ibadeti hakeden tek ilah olduğunu, ibadetin ihtiva ettiği manayı, ibadetlerin neler olduğunu, ibadetlerin sadece Allahu tealaya yapılması gerektiğini, Allahu tealadan başkasına ibadet edenlerin kafir ve müşrikler olduğunu, tevbe etmeden öldükleri takdirde ebedi cehennemlik olduklarını ifade etmektedir.

Yoksa siz Allahu tealadan başka ilah edinenlerin ve onlara ibadet edenlerin Müslüman olduklarını ve cennete gireceklerimi mi ileri sürüyorsunuz?

nuz?

b) La ilahe illallah tevhidi şeytanın kafir olduğunu ve onun yandaşlarının ve destekçilerinin de ancak kafirler olacağını ifade etmektedir.

Yoksa siz şeytanın kafir olduğunu red mi ediyorsunuz veya kafirlerden yandaşlarının ve destekçilerinin olacağını kabul etmiyor musunuz?

c) La ilahe illallah tevhidi tagutun ve taguta kulluk edenlerin, ona itaat edenlerin, boyun eğenlerin, gönül verenlerin, onu destekleyenlerin, onu destekleyenleri destekleyenlerin, ona verilmesi gereken tagut ve kafir hükmünü vermeyenelerin, bu hükmü vermeyenlere de kafir ve müşrik hükmü vermeyenlerin kafir ve müşrikler olacağını ifade etmektedir.

Yoksa siz bu söylenenlerin yanlış olduğunu ve böylece Muhammed (a.s)'in tevhid çağrısının böyle olmadığını mı söylemektesiniz?

d) La ilahe illallah tevhidi İslam'ın ne olduğunu, İslam'dan başka din edinenlerin kafir oldukları ifade etmektedir.

Yoksa siz İslam'dan başka din edinenlerin Müslüman mı olduğunu ya da her din mensubunun dininin doğru olduğunu böylece dinler arası dialog olması gerektiğini mi söylemektesiniz?

e) La ilahe illallah tevhidi La ilahe illallah'ın ne manaya geldiğini ve bu manayla tasdik, ikrar ve amel edenlerin mü'min ve müslüman, tasdik, ikrar ve amel etmeyenlerin de kafir oldukları ifade etmektedir.

Yoksa siz her La ilahe illallah diyenin Müslüman mı olduğunu söylemektesiniz?

f) La ilahe illallah tevhidi Yahudi ve hristiyanların ve onların durumunda olanların kafir olduğunu ifade etmektedir.

Yoksa siz Yahudi ve hristiyanların ve de onların durumunda olanların kafir olduklarına inan-

mıyor musunuz?

g) La ilahe illallah tevhidi müslümanın kim, kafirin kim olduğunu, kafirin kim olduğunu, kimlerin dost, kimlerin düşman edinileceğini ifade etmektedir.

Yoksa siz kafirlerin dost edinilebileceğini mi söylemektesiniz? Ya da sizlere göre dost edinilecek Müslümanlar kimlerdir, düşman edinilecek kafirler kimlerdir?

h) La ilahe illallah tevhidi insanın İslam'a girmesi için gerekli hükümleri açıkladığı gibi İslam'dan çıkaracak hükümleri de tek tek ifade etmektedir?

Yoksa size göre La ilahe illallah sıradan bir kelime ve bir içeriği yok mudur? Ve bu sebeple Allahu teala bu kelimeyi mükellef kullardan istemekle onlara zulmetmiştir mi demek istiyorsunuz?

İşte bu ve bunlara benzer açıklama ve sonrası

sorulacak sorulara cevap vermeye kalkışan kimselerden her yaptıkları açıklamada delillerini ortaya koymaları kendilerinden istenir.

Şayet bu açıklamalarınıza; “reddiyemiz söz konusu değildir, soruların aksine düşünmüyoruz” şeklinde cevap verilirse bu durumda bir an önce hakka dönmeleri konusunda kendilerini uyarırız.

Fakat bu açıklamaları yalanlayıp sorulara cevap vermeye kalkışıp bir de savundukları inançların doğru olduğunu izaha kalkışırlarsa işte bu kimselere denir ki: “Eğer doğru söyleyenlerden iseniz Allahu teala ve rasulüne ve İslam dinine iftira atmaksızın delillerinizle sizlere yapılan bu açıklamaları çürütünüz.

Eğer çürütecek delilleri ortaya koymazsanız sizin şuursuz ve akletmeyen kimseler olduğunuz açıkça belli olacaktır.

Ama burada şu nokta çok önemlidir: Bir görüşü ve delili çürütürken veya çürütmek için çaba-

larken, heva ve hevesten, körü körüne taklidden ve birilerinin söz ve hareketlerinden deliller sunmak yerine sadece ve sadece Kur'an ve sünnetten delillerinizi getiriniz.

İşte bizim yolumuz budur. Bizler, Rasulullah (s.a.s)'ın yoluna bu şekilde uyanlarız.

Allahu teala Rasulullah (s.a.s)'a şöyle demesini emrediyor:

“De ki: “İşte benim yolum budur. Ben ve bana tabi olanlar Allah’a açık bir huccet ile davet ederim. Ve Allah’ı noksan sıfatlardan tenzih ederim ve ben müşriklerden değilim.”

(Yusuf: 108)

Bu ayetteki emir her ne kadar Rasulullah (s.a.s)'a yapılmış ise de hükmü geneldir ve muvahhid olan her davetçiyi kendisine muhatab almaktadır.

O halde her davetçinin insanları bilerek ve kesin delillere dayanarak La ilahe illallah kelime-i tevhidine davet etmesi gerekir.

Böylece davetin muhatapları bilerek ve kesin delillere dayanarak sahte ilahları ve tagutları reddedip sadece bir olan Allahu tealaya imana yönel-sinler.

MEZHEB ALİMLERİNİN TAGUTU RED KONUSUNDAKİ DÜŞÜNCELERİ:

Soru: 13 - Mezheb alimlerinin sahte ilahları ve tagutları red ve bunlara bağlı olarak şirk ve küfür konusundaki düşünceleri nedir?

Cevap: Ehli sünnetin muteber mezhep alimle-rinden ister Ebu Hanife (r.a), ister İmam Malik (r.a), ister İmam Şafii (r.a) isterse de Ahmed b. Hanbel (r.a) olsun, tagutu ve sahte ilahları red-detmeyen, dolayısıyla şirk işleyen kimseye müş-rik ve kafir demekten geri kalmamışlardır. Çünkü müşriği ve kafiri bilmemek basit bir müslüman için bile düşünmek nasıl doğru değilse,

müslümanların alimi olan kimse ya da kimseler için düşünmek hiç doğru değildir. Kaldı ki şirki, küfrü bilmeyen bir kimsenin alimliğinden nasıl söz edilebilsin ve onun görüşlerine ehemmiyet verilip de peşinden gidilsin.

Şayet ehli sünnetin muteber alimlerinin tagutu red ve buna bağlı olarak şirk ve küfür konusunda farklı düşüncelere sahip oldukları, anlatılanlardan hiç birisinin ehli sünnetin akidesi olmadığı iddia ediliyor ve bunda ısrar ediliyorsa bunun böyle olduğunu yine ehli sünnet olarak kabul ettikleri muteber alimlerin söz ve nakillerinden isbat etmeleri itirazcı olan her kişiye gerekmektedir.

Zira bu konularda bir çok değil bir tane dahi isbat ortaya koymak mümkün değildir. Ve ancak İslam'ın muteber bu güzide alimlerine iftira atarak, onlar adına yalanlar yayarak ya da onların sözlerini batıl ve sapıklık üzere te'vil ve açıklamaya giderek delil sunanlar olabilir. Bu kimsele-
rin de bu halleri mutlak olarak tevhid ehli karşı-

sında açıkça ortaya çıkar.

Öyle ki bu tür sapan ve saptıran kimseler değil muteber alimlerin söz ve nakillerini, Kur'an ve sünnet naslarını bile sapıkça tevil edebilmekte, bunlardan kendilerine pay çıkarmakta böylece ya bilinçli bir şekilde ya da cahilane olarak hem kendileri sapmakta hem de başkalarının sapmalarına sebebiyet vermektedirler.

AMEL İTİKAD İLİŞKİSİ:

Soru: 14 - Amelle iman arasındaki ilişki nedir?

Cevap: Ebu Hanife (r.a) şöyle demiştir:

“Allahu teala, mü'minlere farz olan şeyleri,

onların dini kabul etmelerinden sonra emretmiştir.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“İman eden kullarıma söyle, namazı dosdoğru kılsınlar.” (İbrahim: 31)

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Ey İman edenler, size kısas farz kılındı..” (Bakara: 178)

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Ey iman edenler, Allah’ı çok anın..” (El-Ahzab: 41)

Ayetleri ve benzerleri bu hususu belirtmektedir. Eğer farz kılınan şeyler bizatihi iman olsaydı, Allah o amelleri işleyinceye kadar kullarını mü’min olarak isimlendirmezdi. Oysa ki Allah, iman ve ameli ayırmıştır.

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“İman eden ve salih ameller işleyenler...” (Asr: 2)

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Hayır, kim muhsin olarak imanıyla bütün varlığını Allah’a teslim ederse...” (Bakara: 112)

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Kim de mü’min olarak ahireti diler ve onun için çalışırsa...” (İsra: 9) ayetlerinde imanın amel olmadığı tesbit edilmiştir.

O halde mü’minler imanlarından dolayı namaz kılar, oruç tutar, zekat verir, hacceder ve Allah’ı zikrederler. Yoksa namaz, zekat, oruç ve haccetmekten dolayı iman etmiş olmazlar. Bu onların iman ettikten sonra amel işleme durumlarını ortaya koyar. Farz olan şeyleri işlemeleri de iman etmiş olmalarından dolayıdır. Yoksa onların imanı, farz olan şeyleri yaptıklarından dolayı değildir. Bu durum, üzerinde borç bulunan bir kimse-nin haline benzer. Borçlu önce borcunu kabul eder, sonra da öder. Önce ödeyip, sonra da borcunu kabul etmez. Borcunu kabul etmesi ödemesinden dolayı değil; bilakis ödemesi, borcunu kabul etmesinden dolayıdır. Köleler, efendilerinin köle-

si olduklarını bildiklerinden dolayı onların namına hizmet ederler, yoksa onlara hizmet ettiklerinden dolayı onların kölesi olduklarını kabul etmezler. Zira nice insanlar vardır ki başkalarının işinde çalışırlar, fakat onlar bu çalışmaları ile başkasının kölesi olduklarını kabul etmezler. Onların çalışmaları da köleliği kabul manasına gelmez. Bir başkası ise köleliğini kabul ettiği halde çalışmaz, fakat onun çalışmaması, köleliğini ortadan kaldırmaz.

El-Alim ve'l Mutaallim

Hanefiler dışındaki diğer ehli sünnet alimleri ameli imandan saymışlardır. Fakat bu şekilde saymaları, amel yapanın iman etmiş olduğu manasında değil, amellerin imana etkisi olacağı manasındadır. Dolayısıyla aralarında pratikte bir fark yoktur. Onlara göre de amel ile iman ayrı ayrı kavramlardır. Fakat iman ile birlikte yapılan salih ameller imanın artmasına, iman ile birlikte yapılan batıl ameller de imanın eksilmesine vesiledir. O halde imanın temel meselelerinde artma ve eksilme olmaz. Bu nedenle mükellef olan her

ferde farz olan, inanılması gereken imanın temel altı şartını yerine getirmeleridir.

O halde bütün alimler bu konuda ittifak halindedirler. Aralarındaki fark sadece amellerin imana, etkisi üzerindedir. Bu sebeple Hanefiler amel imandan değildir, bu sebeple imanda artma ve eksilme olmaz demişlerdir. Diğer alimler ise amel imandan bir cüzdür, iman artar eksilir demişlerdir.

Oysa imanın artması ve eksilmesi, imanın temelinde bir artma veya bir azalma olacağı anlamında değildir. Çünkü imanın temeli olan şeylerde bütün mü'minler eşittir. Burada artma ve eksilmeden kastedilen imanın derecesindeki artma ve eksilmedir. Bu konuyla ilgili şu örnek yerinde olur: Deli olan bir kimse de insandır, ama onda akıl yoktur. Deliler dışındaki insanlarda akıl vardır. Fakat bütün insanlar akıl yönüyle diğerlerinden birbirlerinden farklıdır. Öyleleri vardır ki diğerlerinden çok daha akıllı, öyleleri vardır ki diğerlerinden daha az akıllı veya kıt akıllıdır.

İşte mü'minler arasındaki farklar da böyledir. Mü'minlerin yaptıkları amellere göre aralarındaki dereceler de farklı farklıdır.

Mü'minler arasındaki farklar imanlarının dereceleri arasındaki farktan kaynaklanır.

KÜFÜR NEDİR:

Soru: 15 - Küfür nedir?

Cevap: Ebu Hanife (r.a)'ye soruldu:

“Küfür nedir?” Şöyle cevap verdi:

“Küfrün ismi ve açıklaması vardır. Küfür, inkar ve yalanlama manasıyla açıklanır. Küfür, Arapça bir kelimedir. Araplar, küfür kelimesini, inkar manasına koymuşlardır. Allahu teala da kitabını Arapça indirmiştir. Mesela, bir kimsenin diğerinde, birkaç dirhem alacağı varsa, zamanı gelince alacakborç muamelesi bitirilir. Eğer, borçlu borcunu kabul edip de ödemezse alacaklı Arapçada “malatani=benden mühlet istedi” der,

fakat borçlu borcunu red ve inkar ederse “keferani=inkar etti” der ve bir önceki kelimeyi kullanmaz. Keza mü'min de red ve inkar etmeksizin, bir farizayı terkedince günahkar olarak isimlendirilir. Eğer, farizayı inkar ederek terkederse, bu takdirde kafir ve Allahu tealanın farzlarını inkar eden kimse diye isimlendirilir.

Ebu Hanife (r.a) burada mü'min bir kimsenin ne zaman kafir, ne zaman günahkar olacağını bize bildiriyor. Dikkat edilirse Ebu Hanife (r.a) mü'min kimseden bahsediyor. Bir kimseye mü'min sıfatının verilmesiye iki şehadeti tüm şartlarını yerine getirerek tasdik, ikrar ve bu tasdik ve ikrarın gereklerini bozmayacak amel, söz ve inancı sergilemesiyle olur.

Bu sebeple bir ameli terk etmek ayrıdır, o ameli inkar etmek ayrı şeylerdir. Ameli terk, inkar sebebiyle değilse kişi ancak günahkar olur. Örneğin; bir kimse gücü yettiği halde farzietini inkar etmeksizin emri bi'l marufu terk ederse bu kimse günahkar olur. Fakat farzietini inkar ede-

rek bir ameli terk ederse bu kimse kafir olur. Bu inkarın sözle veya amelle olması fark etmez. Örneğin; bir kimse farz olduğunu inkar ederek oruç tutmazsa kafir olur. Veya o kimse hiç oruç tutmayacağını söylerse ve hiç oruç tutmazsa yine kafir olur. Bu, bütün mezheplere göre böyledir.

BİR KİMSEYE MÜ'MİN YA DA KAFİR DEMEK

Soru: 16 - Biz insanlara mü'min veya kafir diyebilir miyiz?

Cevap: Ebu Hanife (r.a)'ye soruldu: “Hangi sebeple Allahu teala, insanları kafir ve mü'min diye isimlendirdi? Biz de onları hangi sebepten dolayı mü'min ve kafir diye isimlendiririz?”

Ebu Hanife (r.a) şöyle cevap verdi:

“Allahu teala insanları, kalplerindeki şeylerden dolayı, mü'min ve kafir diye isimlendirmiştir. Çünkü Allahu teala, kalplerde olanı bilir. Biz de insanları, lisanlarından sadır olan tasdik, tekzib,

kıyafet ve ibadetle mü' min veya kafir diye isimlendiririz. Mesela, tanımadığımız halde, mes-cidlerde bulunan, kıbleye yönelerek namaz kılan kimseleri gördüğümüz zaman, onları mü'min olarak isimlendiririz, kendilerine selam veririz. Bununla beraber, onların Yahudi veya Hristiyan olmaları da mümkündür. Keza, Rasulullah devrinde, lisanlarıyla iman ettiklerini açıklayan mü-nafıkları, ashab mü'min olarak isimlendiriyordu. Halbuki onlar, kalplerindeki inkar ve tekzibten dolayı Allahu teala katında kafirdirler. İşte bundan, kafir olmaları mümkün olduğu halde, insanların açığa vurdukları iman alameti ile, onların mü'min olduklarına hükmedeceğimiz neticesini çıkaracağımızı iddia ediyoruz. Diğer bir kısım insanları da, mü'minlerin şekil ve kıyafetleriyle izhar etmeyip, kafirlere ait şekli özellikleri gösterdikleri için kafir diye isimlendiririz. Muhtemelen bunlar, Allahu tealaya imanları ve bizim bilgimizin dışında namaz kılmak gibi bir durumları varsa, Allahu teala katında mü'min olabilirler.

Bizim onları kafir bilmemizden dolayı Allahu teala bizi cezalandırmaz. Çünkü Allahu teala bizi, kalplerde bulunanı ve gizli niyetleri bilmekle mükellef kılmamıştır. Ancak Rabbimiz, insanlardan sadır olan amellere göre onları, mü'min diye isimlendirmemizi, buna göre onları sevmemizi veya sevmememizi teklif etmiştir. Kalplerde gizli olan şeyleri ancak Allahu teala bilir. Keza, Kiramen Katibin melekleri bile, insanların açığa vurdukları amelleri yazmakla vazifelidir. Çünkü kalpte bulunan şeyleri bilmeye imkan yoktur. Kalplerde olanı ancak Allahu teala ve Allahu tealanın kendisine vahyettiği Rasullerinden başka kimse bilmez. Vahiy olmadan, kalplerde bulunanı bildiğini iddia eden, alemlerin Rabbi'nin ilmine sahip olduğunu iddia etmiş olur. Kalplerde ve hariçte, Allahu tealanın bildiğini, kendisinin de bildiği iddiasında bulunan insan, günahların en büyüğünü işlemiş, böylece küfrü ve cehennemi hak etmiştir. **(El-Alim Ve'l Mutaallim)**

Dikkat edilirse Ebu Hanife (r.a) insanların

mü'min ve kafir olarak ayrılabilceğini, mü' mine mü'min denilip ona sevgi gösterilmesi gerektiğini, kafire kafir deyip onun sevimleyeceğini söylemiştir. Yine kalplerden geçeni bildiğini iddia edenin kafir olacağını ve cehennemini hak ettiğini söylemiştir.

Ebu Hanife (r.a)'nin, insanları, lisanlarından sadır olan tasdik, tekzip, kıyafet ve ibadetle mü'min veya kafir olarak isimlendirebileceğini söylemesi meselesini şöyle anlamak gerekir:

İnsanlar eğer ki dinin temeli olan tevhidi lisanlarıyla gerçek manada tasdik ederler, bunu papağan gibi alışlagelmiş bir kelime olarak söylemezler, o kelimenin gereklerini tekzip etmez yani yalanlamazlar, onun gerekleri olan ibadetleri yerine getirirler ve bu çerçevede Müslümanlara ait kıyafetleri giyerlerse işte o kimselere Müslüman deriz. Aksini yapanları ise Müslüman saymayız.

Ayrıca Ebu Hanife (r.a)'in bu sözü her zaman ve zeminde Müslümanlara ait kıyafetleri giyen

kimseler hakkında söylenmiş bir söz değildir. Çünkü Ebu Hanife (r.a) dahil tüm imamlara göre, kişinin Müslüman olmasının öncelikli şartı; iki şehadeti kalple tasdik dille ikrar ettiğini ortaya koyması, ilan etmesidir.

HARAMIN TÜRLERİ:

Soru: 17 - Haram kaç türdür?

Cevap: Ebu Hanife (r.a) şöyle demiştir:

“Haram iki türdür. Bunlar:

a) Allahu tealaya karşı işlenen haram:

b) Kullara karşı işlenen haram.

a) Allahu tealaya karşı işlenen haram: Şirk koşmak, tekzip etmek (yalanlamak) ve küfürdür.

b) Allahu tealanın kullarına karşı işlenen haram ise, kullar arasında cereyan eden haksızlıklardır.

İBADET:

Soru: 18 - İbadet nedir?

Cevap: Ebu Hanife (r.a)'ye soruldu: “İbade-
tin açıklamasını yapar mısınız?”

Ebu Hanife (r.a) şöyle cevap verdi:

İbadet kelimesi, taat (tabi olma, boyun eğme, itaat etme), rağbet (kuvvetli hırs ve istek) ve rububiyetin (Allahu tealanın kâinatın rabbi ve gerçek ilahı olduğu) ikrarı manalarına gelen şümullu bir kelimedir. Kul iman etmek konusun-
da, Allahu tealaya itaat ederse, kendisinde Allahu tealadan ummak ve korkmak durumu hasıl olur. Bu üç haslet kulda mevcut olunca, Allahu tealaya ibadet etmiş olur. Allahu tealadan ummak ve korkmak hali bulunmayınca, bir kimse mü'min olamaz. Fakat nice mü'minler vardır ki, bir kıs-
mında Allahu teala korkusu daha çok, bir kısmın-
da da daha azdır. Keza, Allahu tealadan başka bir kimseye, sevabını umarak ve gazabından korka-
rak itaat eden kimse, ona ibadet etmiş sayılır..

Eğer her konuda yalnız itaat ile amel etmek ibadet olsa idi, Allahu tealedan başkasına itaat eden herkes, itaat ettiklerine ibadet etmiş olurlardı.”

(El-Alim ve'l Mutaallim)

Ebu Hanife (r.a)'in bu açıklamasından anlaşılan ibadet; itaat etmek, kuvvetli hırs ve istekte olmak ve Allahu tealanın kainatın rabbi ve bir tek ilahı olduğunu ikrar etmek, böylece ikrarın gereği amelleri yerine getirmektir.

Bu ameller ise başlıca üç grupta toplanır.

Birincisi; itaat. Yani; Allahu tealanın katından gönderdiği bütün emir ve yasaklarına itaat. Bu itaat ise Allahu tealanın tevhidini kabul edip O'na ibadette hiçbir şeyi şirk koşmamak ve böylece salih amelleri işlemekle söz konusu olur.

İkincisi: Ummak. Yani; Allahu tealanın rahmetini umarak O'nu görüyormuşçasına O'na ibadet etmektir. Zira kullar, Allahu teelayı her ne kadar görmeseler bile, Allahu teala kullarını gör-

mektedir.

Üçüncüsü: Korkmak. Yani; Allahu tealanın elinde olan meselelerden dolayı sadece Allahu tealadan korkmak, Allahu tealanın cehennem azabından korkmak ve O'nun kendisine azap etmeyeceğinden emin olmamaktır. Böylece Allahu tealanın azabına sebep olacak şirk, küfür, bid'at ve büyük günahlar gibi her türlü amelden beri olmak gerekir. Eğer kişi günah işlediği halde Allahu tealanın azabından korkmuyorsa veya küfür ve şirk işlediği halde Allahu tealanın hala kendisine azap etmeyeceğinden emin ise bu kul ne mü'mindir, ne de müslümandır.

KORKMAK VE UMMANIN

KÜFÜR OLUŞU:

Soru: 19 - Allahu tealadan başka bir varlıktan korkmak veya ummak da küfür durumu nasıl söz konusu olabilir?

Cevap: Ebu Hanife (r.a)'ye soruldu:

“Bir şeyden korkan yahut bir şeyden menfaat uman kimse, kafir olur mu?”

Ebu Hanife (r.a) şöyle cevap verdi:

“Korku ve ummak iki halde yahut da iki halde birinde bulunur. Bir kimseden uman yahut korkan kimse, onun Allahu tealanın izni olmadan kendisine zarar veya fayda vermeğe muktedir olduğu görüşünde ise, kafir olur. Diğer durumda, bir kimse hayrı Allahu tealadan umduğu, yahut Allah’ın kendisini başkalarının eline düşürmek, yahut birşeyi sebep kılmakla vereceği beladan endişe ettiği için başkasından korkar veya umarsa bu kimse kafir olmaz. Çünkü baba, evladının kendisine faydalı olmasını, kişi hayvanının kendisini taşımasını, komşusunun kendisine iyilik etmesini, devlet başkanının kendisini korumasını umar. Bu durumda kafirlik bahis konusu olmaz. Çünkü umduğunu Allahu tealadan ummaktadır. Kendisini evladından ve komşusundan faydalandırmasını, içtiği ilaçtan şifa ihsan etmesini, Allahu tealadan ümit eden kimse kafir olmaz.

İnsan bazen şerden korkar, Allahu tealanın kendisini kötü şeylerle müptela kılmasından korkarak kaçır. Mesela, Allahu tealanın rasul seçtiğı ve kelamı ile mümtaz kıldığı Musa (a.s) Allahu teala ile arasında bir elçi olmadan: “Beni öldürmelerinden korkarım.” (Şuara: 14, Kasas: 33) demişti. Rasulullah (s.a.s) mağaraya saklanmıştı. Bu durumda onlar için küfür katiyyen bahis mevzuu olamaz. Keza insan yırtıcı hayvanlardan, yılan yahut akrepten veya evinin yıkılması, sel afeti ve zarar verecek yiyecek yahut içeceklerden korkar. Bütün bu durumlarda insana küfür veya şüphe hali değil, ancak korkmak arız olmuş olur.”

El-Alim ve'l Mutaallim

İMANI VE KÜFRÜ BİLMİYENİN DURUMU:

Soru: 20 - İmanın ve küfrün ne olduğunu bilmeyen kimsenin hükmü nedir?

Cevap: Ebu Hanife (r.a)'ye soruldu:

“İman ve küfrün ne olduğunu bilmeyen bir kimsenin durumu nedir? Bunu açıklar mısınız?”

Ebu Hanife (r.a) şöyle cevap verdi:

“Şüphesiz ki insanlar; Yüce Allah’ı bilme ve tasdik etmeleri ile mü’min, inkar etmeleri sebebiyle de kafir olurlar.

Allahu tealanın kulu olduklarını ikrar, Allahu tealanın birliğini ve O’nun katından gelen şeyleri tasdik ettikleri zaman, iman ve küfrün ne demek olduğunu bilmeseler de, imanın hayırlı, küfrün de şerli bir şey olduğunu bildiklerinden dolayı, kafir olmazlar. Mesela kendisine bal ve sabır (sarı renkli, acı bir madde) getirilen bir kimse ikisinden de tadar; balın tatlı, sabırın da acı olduğunu bilir. O kimsenin acılık ve tatlılık mefhumunu bilmediği söylenemez. Söylenecek tek şey onun acılık ve tatlılık isimlerini bilmediğidir. İman ve küfür isimlerini bilmeyen de böyledir. Fakat o kimse imanın iyi, küfrün de kötü olduğunu bilir.

Bu durumda olan bir kimsenin Allahu teelayı bilmediği söylenemez. Sadece iman ve küfür isimlerini bilmiyor denilir.” (El-Alim ve’l Mutaallim)

Burada da Ebu Hanife (r.a)’nin sözlerine dikkatle bakılırsa Ebu Hanife sadece imanın iyi, küfrün kötü olduğunu bilmesi şartını koşmuyor, öncelikle Allahu tealanın kulu olduklarını, O’nun birliğini ve katından gelenleri tasdik etmeyi şart koşuyor. Bu ise öncelikle Allahu teelayı tanımayı, O’nun birliğinin ihtiva ettiği manayı detaylı olarak bilmeyi ve katından gelenlere kayıtsız şartsız teslim olmayı gerektirir. Yoksa sadece imanın iyi küfrün kötü olduğunu bilmek kişiyi mü’min yapmaz. Eğer böyle olsaydı Yahudi ve hristiyanlar da mü’min sayılırlardı. Çünkü onlar da kendi kitaplarından aldıkları inanca göre imanın iyi, küfrün kötü olduğunu kabul ederler.

HER KAFİRİN KÜFRÜ AYNI MIDIR?

Soru: 21 - Bütün kafirlerin küfürleri aynı mı-

dır?

Cevap: Ebu Hanife (r.a)’ye soruldu:

“Acaba ibadetleri muhtelif ve çok olduğu halde, kafirlerin küfrü niçin aynıdır?”

Ebu Hanife (r.a) şöyle cevap verdi:

“Kafirlerin küfrü ve inkarı bir, fakat ibadetleri farklıdır. Mesela bir yahudiye kime ibadet ettiğini sorarsanız: “Allahu telaya ibadet ediyorum” der. Allahu tealayı sorduğun zaman, onu beşer şeklinde yaratılmış olan oğlu Uzeyr olduğunu söyler. Bu durumda olan kimse Allahu tealaya iman etmiş olmaz. Eğer bir hristiyana, kime ibadet ettiğini sorarsan: “Allahu tealaya ibadet ediyorum,” der. Allahu tealayı sorduğun zaman da, O’nun İsa’nın cesedinde ve Meryem’in rahminde gizlenen, bir yere sığan ve giren varlık olduğunu söyler. Bu durumda bulunan kimse ise Allahu tealaya iman etmiş olmaz. Mecusiye de, kime ibadet ettiğini sorarsan, o da: “Allahu tealaya ibadet ediyorum,” diye cevap verir. Fakat Allahu tealayı sor-

duğun zaman, onun ortağı, eşi ve çocuğu bulunan bir varlık olduğunu söyler. Bu durumda olan bir kimse de, Allahu tealaya iman etmiş olmaz. Bütün bu kimselerin Allahu tealayı bilmemeleri ve inkarları birdir. Vasıfları, sıfat ve ibadetleri ise çok ve değişiktir.

Mesela, üç kişi var, bunlardan biri kendisinde, dünyada eşi bulunmayan bir beyaz inci mevcut olduğunu iddia ediyor. Daha sonra bir siyah üzüm tanesini çıkararak, bunun inci olduğuna yemin ediyor. Diğerleri ile bu konuda tartışmaya giriyor.

Bir başkası kendisinde dünyada benzeri bulunmayan bir inci olduğunu iddia ederek bir ayva çıkarıyor ve bunun inci olduğuna yemin edip insanlarla münakaşaya giriyor.

Üçüncüsü, eşsiz kıymetteki incinin kendisinde bulunduğunu iddia ederek, bir çamur parçası çıkarıyor ve bunun inci olduğu hususunda yemin ederek, başkalarıyla bahse giriyor. Bu üç kişi inciyi bilmedikleri konusunda birleşmişlerdir. Zira,

sıfatları çok ve değişik olmasına rağmen, hiçbiri inciye bilmemektedirler. İşte böylece sen, onların vasıflandırıp ibadet ettiklerine, ibadet etmediğini bilirsin. Çünkü onlar  yahut iki ilah vasfediyorlar, vasfettiklerine de ibadet ediyorlar. Oysaki sen, bir olan Allahu tealeyı tavsif ediyorsun. O halde senin ibadet ettiğin ma’budun, onların ibadet ettiklerinden başkadır. Onların ma’budu da, senin ibadet ettiğinden başkasıdır. Bunun için Kur’an’da şöyle buyrulmuştur:

“De ki: Ey kafirler, ben sizin taptık-larınıza tapmam, siz de benim taptığıma tapmazsınız.”

(Kafirun: 13)

Burada Ebu Hanife (r.a)’nin açıklamasına dikkat edilirse, kafirlerin her ne kadar ibadet şekilleri farklı olsa bile kafir olmaları yönünden bir fark yoktur. Bu kimselerin taşıdıkları Allahu teala inancı onlara bir fayda sağlamaz ve onları mü’min de kılmaz. Çünkü onlar Allahu tealaya denkler, ortaklar yapıyorlar. Yahudiler Allahu tealaya inandıklarını söyledikleri halde, onların

Allahu teala inancı; oğlu Uzeyr olan bir Allahu teala inancıdır. Böylece iki ayrı ilaha birden inanıyorlar. Hristiyanlar da Allahu tealaya inanıyorlar, fakat oğlu ve eşi olan Allahu teala inancına sahipler. Böylece Allahu tealaya denkler, ortaklar, eşler, oğullar yapıyorlar. Mecusiler de Allahu tealaya inanıyorlar, fakat O'na eşler, ortaklar yapıyorlar.

Zamanımızda da bu şekilde söyleyen ve kendilerinin mü'minler olduklarını iddia edenler çokçadır. Bunlar da tıpkı Yahudilerin, hristiyanların ve Mecusilerin söyledikleri gibi söylemektedirler. Fakat kimisi demokrasiyi, kimisi laikliği, kimisi partileri, kimisi şeyhleri, kimisi efendileri, kimisi zamanın müceddidi diye isimlendirdikleri kimseleri, kimisi komunizmi, kimisi faşizmi, kimisi krallığı, kimisi Avrupa'yı, kimisi Amerika'yı vs Allahu tealadan başka ilahlar ediniyorlar. Böylece bu kimselerin itaat ettikleri, boyun eğdikleri, tasdik ve ikrar ettikleri, hayatlarını kendisine göre düzenledikleri, sevgi gösterdikleri, kayıtsız şartsız

bağlandıkları, hükümlerine teslimiyet gösterdikleri ilahlarının her sözü, her eylemi, her emir ve nehyi kendileri için uyulması gereken mutlak kurallardır. Bu kuralların Allahu tealanın emir ve yasaklarına, O'nu tevhid etmeye engel teşkil etmesi onlar için önemli değildir. Onlar için önemli olan kendi ilahlarını memnun etmeleri, bunu yaparken de Allahu tealanın rızasını kazanacağını zannetmeleridir.

Oysa bu cahil kimseler bilmezler ki Allahu teala, Allahu tealaya inandıklarını söyleyip O'na ibadet eden, buna rağmen O'na denkler kılan Yahudilerden razı olmadı. Aynı şekilde hristiyanlardan da razı olmadı. Yine Mecusilerden ve Allahu tealaya iman ettiklerini söyleyen diğer müşriklerden de razı olmadı.

O halde hangi sağlam akıl sahibi, şirk koştukları, Allahu tealaya denkler, ortaklar kıldıkları halde sadece Allahu tealaya iman ettiklerini söyleyenlerin Müslüman olduğunu söyleyebilir?!

Oysa Allahu teala bu kimselerin ne imanını ne de yaptıkları ibadetleri kabul etmekte, onlara müşrik ve kafir sıfatını vermekte ve ebedi cehennemî hak edeceğini haber vermektedir.

Bu konuyla ilgili alimin verdiği örneğe de dikkat etmek gerekir. Allahu tealaya iman ettiğini söyleyip de O'na denkler kılanlar tıpkı kendisinde inci olduğunu söyleyip de inciye farklı şekillerde tanımlayan ve bu konuda birbirleriyle çekişmeye dalan kimseler gibidirler.

Dolayısıyla Allahu teala kendisini Kur' an'da vasfetmiş, Rasulullah (s.a.s) vasıtasıyla bizlere kendisine ait isim ve sıfatlarını bildirmiştir. Aynı şekilde kendisine nasıl iman edileceğini, nasıl ibadet edileceğini de bizlere öğretmiştir. Bu sebeple iman ve ibadetler ancak Allahu tealanın bildirdiği, istediği, razı olduğu ve kabul ettiği şekliyle yerine getirilirse gerçek manada iman ve ibadetler yapılmış olur. Aksi takdirde örnekte

verilen kişilerin sahip oldukları şekilde tanımadıkları halde Allahu teelaya iman ettiklerini söyler dururlar. Bu durumda olan kişinin iman ettiği Allahu teala değildir. Böyle bir kimse ya heva ve hevesini ilah edinmiştir, ya başka varlıkları...

O halde kim neye ve kime ibadet ettiğine dikkat etsin ve Allahu tealanın vereceği azap gelmeden önce Allahu teelayı tanıma, O'na gerçek manada iman ve ibadet etme konusunda acele etsin!

Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Rabbimize yönelin, azap size gelmeden önce O'na teslim olun. Sonra yardım görmezsiniz.”

(Zümer: 54)

ALLAHU TEALAYA RAB SIFATINI VERMEK O'NU TANIMADA YETERLİ MİDİR

Soru: 22 - “Allahu teala rabbimizdir”, diyen kimselerin Allahu teelayı bilmiyor olmaları mümkün müdür?

Cevap: Ebu Hanife (r.a)'ye soruldu:

“Allah Rabbimizdir” diyenler böyle dedikleri halde, nasıl Allahu tealayı bilmeyen kimseler oluyorlar?” Ebu Hanife (r.a) şöyle cevap verdi:

“Şüphesiz ki onların, “Allah Rabbimizdir” dediklerini biliyorum. Oysa ki onlar bununla da Allahu tealayı bilmiyorlar.

Çünkü Allahu teala şöyle buyuruyor:

“Onlara gökleri ve yeri kim yarattı” diye soracak olsan, “Allah, derler. Sen de Allah’a hamdolsun de. Onların çoğu bilmezler.”

(Lokman: 25)

Yani onların çoğu, anasından kör olarak doğan bir sabinin, hiçbir şey bilmeksizin geceyi, gündüzü, sarıyı, siyahı söylemesi gibi bu sözü gayri şuuri olarak söyleyenler gibidir. Böyle kafirler Allahu tealanın ismini, mü’minlerden işitmişler, işittiklerini de bilmeden söylemektedirler. Bunun için Kur’anı Kerim’de:

“Ahirete inanmayanların kalpleri inkar edi-

cidir, kendileri de kibirlidir.” (Nahl: 22)
buyurulmuştur.” **El-Alim ve’l Mutaallim**

Alimin buradaki cevabına da dikkatle bakmak gerekir. Çünkü alimin cevabından anlaşılan şudur: Her “Allahu teala Rabbimizdir” diyen kimse Allahu teelayı tanıyor demek değildir. Çünkü gerek Rasulullah (s.a.s) dönemindeki müşrikler ve gerekse daha önceki müşrikler, kitap ehli olan Yahudi ve hristiyanlar dahil, hepsi “Allahu teala Rabbimizdir”, diye söylüyorlardı. Fakat Allahu teala bunların Allahu teelayı tanımadıklarını ve dolayısıyla müşrikler olduklarını haber verdi. Ve Allahu teelayı tanıdıklarına dair söyledikleri sözlerin sadece bir iddiadan ibaret olduğunu bildirdi. Çünkü alimin söylediği **Lokman: 25** ayetinden de anlaşıldığına göre:

“Onların çoğu bilmezler.”

Yani o müşriklerin çoğu Allahu teelayı gerçek manada tanımaz ve bilmezler. Bu sebeple de O’na denkler, ortaklar edinirler ve böylece edin-

diği denklerle birlikte Allahu tealayı sadece Rab olması yönüyle kabul ederler. O'nun isim ve sıfatlarını gereği gibi yüceltmezler ve uluhiyyetinde O'na verilmesi gereken hak, sıfat ve yetkilerini vermezler.

Dolayısıyla bu kimseler annesinden kör olarak doğan kimseler gibidirler. Zira kör olan kimse belki renkleri sayabilir, ama renklerin nasıl olduğunu bilmez.

İşte Allahu tealaya inandıklarını iddia edenler de böyledirler. Bu kimseler de Allahu tealaya inandıklarını iddia ederler ama Allahu tealaya nasıl iman edilmesi gerektiğini gerçek manada bilmezler.

MÜŞRİKLERİN KESTİKLERİ ETLERİN DURUMU:

Soru: 23 - Kesilen etler niçin yenmez?

Cevap: Kesilen etler niçin yenmez sorusu ek-sik sorudur. Zira müslümanın kestiği hayvanın eti muhakkak yenir. Velew ki unutarak besmeleyi çekmese bile. Fakat Müslümanlar ve ehli kitap dışında müşriklerin kestikleri hayvanların etleri yenmez. Bu konuyla ilgili ehli sünnetten hiçbir alim aksini söylememiştir.

Ve zamanımızda, kendilerine Müslüman ismi veren insanlar ne ehli kitaptırlar, ne de müslümandırlar. Bu kimseler Allahu Tealadan başkasına hüküm verme yetkisini tanıyan ya da Allahu tealadan başkasına ibadet çeşitlerinden birisini yapan müşriklerdir.

Velew ki namaz kılsalar, oruç tutsalar, haccet-seler, zekat verseler bile... Çünkü bunlar Allahu tealaya uluhiyyette ortak ve denkler kılmışlardır. Böyle kimselerin isimleri ise müşrik olmalarından başkası değildir. Ve müşriklerin kestiği ise helal değildir.

HANEFİ MEZHEBİNDE KİMLERİN KESTİĞİ YENİR:

Soru: 24 - Hanefi mezhebine göre kimlerin kestiği yenir?

Cevap: Gerek Hanefi mezhebine ve gerekse diğer mezheplere göre kestikleri hayvanların eti helal olan kimseler ancak; müslümanlar ve kitap ehli olan yahudi ve hristiyanlardır. Bunların dışında hayvanı kesen hiçbir kimsenin kestiği helal değildir, haramdır.

Bu konuda aksi görüş söyleyenler delillerini ortaya koymaları gerekir. Hanefilerin ve diğer mezheplerin müşriklerin kestiklerinin helal olduğuna dair bir tek fetvasını getirebilen bir kimse deliliyle ortaya çıkmalıdır. Fakat ne yazık ki böyle bir delili getirmek hiç kimse için mümkün değildir, ancak iftira atarak bir takım delil diye sözler ve nakiller sunmak hariç. Böyle kimselerin durumları çok geçmez hakiki tevhid ehlinin karşı-

sında yenik ve bitik bir vaziyette ortaya çıkar.

MÜŞRİK KADINLARLA EVLENMEK

Soru: 25 - Müşrik kadınlarla evlenilir mi?

Cevap: Müşrik kadınlarla evlenilmez, haramdır. Bunu helal saymak küfürdür. Ve helal saymanın alameti nikah akdinin yapılmasıdır. Çünkü yapılan nikah haram olanı kendine helal saymak manası taşır ve bu durumda harama sözlü olarak haram dense bile ameli olarak helal denmiş olur. Bu ise küfürdür.

EVLENİLECEK MÜŞRİK KADINLAR

Soru: 26 - Bütün müşrik kadınlarla evlenmek haram mıdır?

Cevap: Kitap ehli dışındaki müşrik kadınlarla evlenmek haramdır. Kitap ehli kadınları ise nasla

istisna kılınmış ve onlarla evlenmek belli konulan şartlar dahilinde helal kılınmıştır.

BÜYÜK GÜNAH İŞLEYENİN DURUMU:

Soru: 27 - Büyük günah işleyenler kafir mi?

Cevap: Ehlişünnete göre büyük günah işleyen kimse o işlediği günahı helal saymaz, helalleştirmez ya da işlediği günahı sebebiyle sevinç duymaz ise bu kimse işlediği günahın haram olduğunu kabul etmesi sebebiyle haram işlemiştir.

Büyük günah işleyen kimse bu günahından tevbe ederse Allahu teala , onu affeder. Şayet tevbe etmeden ölürse bu kimsenin durumu Allahu tealaya kalmıştır, dilerse o kimseye azab eder ve günahı nisbetinde cehennemde tutar, sonra da cennete kor, dilerse de hiç azap etmeden cennete kor.

TEVHİDİ SAVUNANLARA YAPILAN İSİMLENDİRMELER

Soru: 28 - Tevhidi gerçek manada savunanlara yapılan bir takım isimlendirmeler doğru mudur?

Cevap: Tevhidi gerçek manada savunanlara yapılan ‘gerici, bölücü, vatan haini, vahhabi, İslam düşmanı gibi yapılan bir takım yakıştırmalar doğru değildir.

Özellikle bu tür yakıştırmalar bir takım makam ve mevki sahibi kimselerin sahip oldukları dünyalıklarını ve saltanatlarını kaybetmemek adına İslam’a karşı saldırı mahiyetinde ortaya koydukları söylemlerdir.

Çünkü tevhid sahte ilahların ve makam mevki sahiplerinin hoşuna gitmez.

Ve gerçek tevhid ehli olan kimseler:

a) İbadetlerin Kur’an ve sünnet kaynaklı ya-

pılması gerektiğini söylerler. Çünkü insanın sapmaması için ölçü edineceği iki ana kaynak bunlardır.

b) La ilahe illallah'ın gerçek manasının ne olduğunu söylerler.

c) Allahu tealaya imanın gerçek keyfiyetinin ne olduğunu söylerler.

d) Rasulullah (s.a.s)'a itaatin gerçek keyfiyetinin ne olduğunu söylerler.

e) Müslümanların dost, kafirlerin düşman olarak kabul edilmesi gerektiğini söylerler.

f) Dinde aslı olmayan şeylerin bid'atler olduğunu söylerler ve bid'atler üzerinde ısrarla dururlar. Özellikle zamanımızın şirki olan teşri şirki ya da Allahu tealaya ait hak, sıfat ve yetkilerin kendilerine verilmesini, hatta kendilerini Allahu teala yerine koyan, vahdeti vucutçular gibileri, sahip

oldukları mertebeden yüksek mertebeye çıkaranlara, onları Allahu teala ile aralarında vasıta tayin edenlere, onlarla Allahu tealaya rabıta edenlere ve dinde bir çok bid'atler çıkaranlara karşı İslam'ın hükümlerini ortaya koyarlar.

Yine tevhidi anlayışın doğru bir şekilde anlaşılması için tevhidin temel meselelerini ortaya çıkarır, Kur'an ve sünnet ışığında tevhidi insanlara sunarlar.

Dolayısıyla gerek Ebu Hanife ve gerekse diğer ehli sünnet alimleri gibi gerçek tevhid akidesini anlatan tevhid davetçileri her çağda muhaliflerince ve din düşmanlarınca bir çok yakıştırmalara maruz kalırlar.

Böyle iftiralara ancak tevhidi ve tevhid ehlini sevmeyen kimseler kulak verirler. Çünkü böylelerinin İslam'dan bir nasipleri olmadığı için kendi söyledikleri, savundukları fikirlere ters olan tevhid akidesini her kim sunar, ortaya korsa aynı

şeyi o kimselere de takınırlar. Zira böylelerinin tutundukları bir ölçüleri yoktur. Böyleleri ancak heva ve heveslerinin peşine takılmışlardır ya da kendilerini saptıran bir takım saptırıcıların sözlerini Kur'an ve sünnetin önünde görmüşlerdir. Zira onlara her sunulan şeyi adeta Kur'an ve sünnetten bir delilmiş gibi kabullenmişlerdir. Fakat kendilerine Kur'an ve sünnet ayetleri hatırlatılıp da hükümler bildirildiği zaman aynı hassasiyeti göstermemiş, tam tersine hemen bir isim yakıştırıp ayetlerden ve hadislerden yüz çevirmişlerdir.

Oysa akleden kimseler için Allahu tealanın ayetleri ve Muhammed (a.s)'in hadisleri apaçık bir nur ve yol göstericidir. Bu nurdan aydınlanmak istemeyenler ancak kalpleri ve gözleri kör olmuş kimselerdir.

Dolayısıyla Muhammed (a.s), insanlara tevhidi anlattığı zaman ona nasıl yakıştırma yapmış iseler, aynı yakıştırmayı her çağ ve zamandaki tevhid davetçilerine de yapacaklardır. Ona deli,

sihirbaz, büyücü vs gibi yakıştırmalar yapan o günün akletmeyenleri olduğu gibi, zamanımızda da böyle akletmeyenler tevhid davetçilerine “Vahhabi, terörist, bölücü, vatan haini, harici...” yakıştırmalarını yapacaklar...

İşte! Tevhidi bu şekilde net ifadelerle sunan kimselerin bu isimlendirmelerle asla alakaları yoktur.

Gerek tagutları olsun ve gerekse büyük şirk ve küfür işleyenleri olsun, tekfir etmek ne Vahhabiliktir, ne hariciliktir, ne bölücülüktür ne de vatan hainliğidir. Bilakis böyle hüküm vermek Allahu tealaya ve Rasulüne teslimiyettir, tabiyettir.

Tevhidi gerçek manada sunan kimselerle alakalı olarak ileriye sürülen ve iftira niteliğinde olan sözlerin doğruluğuna inanan kimselerin bunları tüm delilleriyle ortaya koymaları gerekmek-

tedir. Aksi takdirde bir kavme attıkları iftira sebebiyle iftiracı olmayı ve İslam'da iftiracıya verilmesi gereken cezayı hak ederler.

Yine bu kimselerin her duyduklarına inanmaları ve bunu insanlar arasında yaymaları yalan olarak kendilerine yeter. Bu şekilde inanan kimseler eğer yalancılardan olmak istemiyor ve doğrulardan sayılmak istiyorlarsa tüm delillerini ortaya korlar. Her söylenen söze kulak vermezler, doğru kabul etmezler. Zira herkes birileri hakkında rahatlıkla iftiralar atabilir, uydurma hikayeler anlatabilirler. Bu, hiç de zor değildir.

Son duamız alemlerin Rabbi olan Allahu tealaya hamd olsun.

FİHRİST

ÖNSÖZ	3
AKAİD VE İTİKAD	5
AKAİDİN KONUSU	6
AKAİDİN GAYESİ:	6
İNSANA İLK GEREKLİ OLAN:	7
MÜSLÜMAN OLMAK İÇİN GEREKLİ OLAN	8
İMAN NEDİR?	9

İNSANLARIN İMAN KONUSUNDA SINIFLANDIRILMASI.....	16
İMAN VE KÜFÜR İLİŞKİSİ.....	20
KÜFRÜ GEREKTİREN MESELELER.....	21
KELİMEİ TEVHİD VE.....	34
KELİMEİ ŞEHADET.....	34
KELİMEİ TEVHİDİN ÖZELLİK VE İÇERİĞİ.....	39
KELİMEİ TEVHİDİN MUHATABLARINA SESLENİŞ	43
MEZHEB ALİMLERİNİN TAGUTU RED KONUSUNDAKİ DÜŞÜNCELERİ:	51
AMEL İTİKAD İLİŞKİSİ:	53
KÜFÜR NEDİR:	58
BİR KİMSEYE MÜ'MİN.....	60
YA DA KAFİR DEMEK	60
HARAMIN TÜRLERİ:	64
İBADET:.....	65
KORKMAK VE UMMANIN KÜFÜR OLUŞU:.....	67
İMANI VE KÜFRÜ BİLMEYENİN DURUMU:	69
HER KAFİRİN KÜFRÜ AYNI MIDIR?	71

ALLAHU TEALAYA RAB SIFATINI VERMEK O'NU	
TANIMADA YETERLİ MİDİR	78
MÜŞRİKLERİN KESTİKLERİ ETLERİN DURUMU:	81
HANEFİ MEZHEBİNDE KİMLERİN KESTİĞİ	
YENİR:	83
MÜŞRİK KADINLARLA EVLENMEK	84
EVLENİLECEK MÜŞRİK KADINLAR	84
BÜYÜK GÜNAH İŞLEYENİN DURUMU:	85
TEVHİDİ SAVUNANLARA YAPILAN	
İSİMLENDİRMELER	86

ÇIKAN KİTAPLAR:

1-Hayatımda ölçü Kuran ve sünnet.
 Yazan Talha Akın
 Muhacir yayınları

2-Çağlar Boyu Tevhid Daveti.
 Yazan Talha Akın

Muhacir yayınları

3-İşte İslam

Yazan Talha Akın

Muhacir yayınları

4-Sorulu cevaplı Akaid

Yazan Talha Akın

Muhacir yayınları

ÇIKACAK KİTAPLAR

1-Davetin İlkeleri

Yazan Talha Akın

Muhacir yayınları

2-Tevhid

Yazan Talha Akın

Muhacir yayınları

3-İman ve onu bozan Şeyler

Yazan Talha Akın

Muhacir yayınları

4-El-Alim vel Muttalim şerhi

Yazan Talha Akın

Muhacir yayınları

5-Usul'id Din

Yazan Talha Akın

Muhacir yayınl